

„Myr Heer

Haeueel ick noch bekennen, dat die obligatien, waer
mede ick uEd verplicht bin, so grooth syn, dat den yer, s'ich
mocht hebben om my daervan 't enighet tegens uEd
te acquitteren uEd veel eer sal schynen voor te komen
rijk presomptie, als te wezen een effect van myn schuldige
plicht, so wil ick evenwel verhopen dat uEd ondertussen
ansiede myne ommogenheit, myn goede wille by
provisie tot erkentenis van alle de vrantschappen,
so uEd principalijk doch somer my bewezen heft, sal
aannemen, en niet quadijk vinden, dat, terwijl ick
uEd daervoor ten haechsten bin bedankende, ick my
de nae in uEd goede gracie dorre recommandere,
waaron, haueel ick allereets sodaniche vruchten
genoten habbe, dat ick al myn leue laets schuldich
Sal syn uEd te erkennen voor die enighet vervaack en
patroon van dese mijne tegenwoordiche charghe, toe
doch my evenwel uEd tegens my beweisen genegentheit
noch vertroumen vat oock in't lachomende uEd over my
sorghe sal dragen en syne grote goethet sondanich doen
smaken, dat, gelyck ick myn volle fortuynne van uEd
alleen bin verwachtede, ick oock uEd alleen daervoor
sal moeten dancken, welche vrantschap, haueel ick
meij niet dankbaerlyk genaecht sal kunnen erkennen,
my evenwel soveel te meer sal obligeeren om altoede
te blyven, gelyck ick op rechthelyck bin

Myr Heer

Myr Heer

Ick neme de vryheit en sende uEd
by deser een halff aign dette gaentes,
wil aenhopen, dat uEd, dese myne
lekesteigt sal esqueren.

Zwolle den 10 Nover 1646

uEd denkbaerlyke Deuaer

96 A van Haersolte
(Antoni 96)

geen opstreeph of adres